

ציפק'ה

שעת סיפור ליד הנחל

ויום אחר כך, נהמות חזקות, לא של תן,
אלא של כלי מפחיד וגדול,
וריחות של שריפה, סימנים של צמיגים,
ניירות, פחיות, ובסבך חיתולים!?

ובלילה, כשציפק'ה חשבה שנגמר,
נדלקה מדורה ועוד אוהל נפתח,
וכבר לא היה שקט, וגם לא שלוה,
וציפק'ה שלנו הייתה עצובה.

ומה נעשה? ואיך אין פתרון?
לא נגדל כאן גוזלים אם אי אפשר לישון!
עד שנפלה החלטה, נגמרה הצרה -
הנחל של ציפק'ה יהפוך לשמורה!
ויהיו מטיילים, קטנטנים וגדולים,
בשעות מוסדרות יצעדו בשבילים.
את הפסולת ייקחו איתם אל הפח,
והנחל של ציפק'ה יעבור מהפך!

ציפק'ה הציפור,
נאת כנף, חדת מקור,
מעבירה את חייה על יד הנחל בגדות,
ושם על הענף, רכלנית שכזאת -
יודעת מי שוחה מתי ולאן כל אחד עף.

ציפק'ה הציפור,
יפה ונאוה,
חיה את ימיה כאן בטבע בשלווה,
מגדלת גוזלים וזוללת תולעים,
ונזהרת ממזימותיהם של הטורפים.

ויום אחד, שדווקא התחיל כרגיל,
שמעה ציפק'ה צעקות שמחה וגיל -
"תראו כמה מים! ואיזה יפה,
תוציא סלולרי, נעשה סלפי שווה!"

אז אם אתם נתקלים בציפק'ה הציפור,
נאת הכנף, דקת המקור,
עזרו לה לחיות כך בטבע, בשמורה,
את הזבל אספו ודווחו על כל הפרעה.